

Μηνναῖον - ΤΗ ΙΑ' ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος
Εὐφημίας

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος γ'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμννάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηνναίου ---

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Λίαν εὐφρανας τοὺς ὀρθοδόξους, καὶ
κατήσχυνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία
Χριστοῦ καλλιπάρθενε· τῆς γὰρ Τετάρτης
Συνόδου ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς
ἐδογμάτισαν, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Λίαν εὐφρανας τοὺς ὀρθοδόξους, καὶ
κατήσχυνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία
Χριστοῦ καλλιπάρθενε· τῆς γὰρ Τετάρτης
Συνόδου ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς
ἐδογμάτισαν, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος γ'.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν
τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε
Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ
προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς
ἡμῶν τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος
πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς
φιλάνθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Τοῦ Μηνναίου ---

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ νύμφη καὶ ἀμνάς, τετρωμένη
τῷ πόθῳ, Χριστὲ τοῦ ἑαυτῆς, οὐρανοῦ
νυμφίου, ὀπίσω σου ἔδραμε, τὴν λαμπάδα
κατέχουσα, τὴν δι' ἔλαιον, τῶν ἀρετῶν
ἀνημμένην. Ταύτης ἅπαντας, ρῦσαι

παντοίων κινδύνων, πρεσβείαις ὡς
εὐσπλαγχνος.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος α΄. *Τὸν τάφον σου Σωτήρ.*

Ἐλπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθέने,
ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον,
ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι,
δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ
διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεὶ σε
δοξάζουσιν.

Κάθισμα Β΄.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ΄. *Κατεπλάγη Ἰωσήφ.*

Κατησχύνθησαν αἰσχυρῶς, αἰρετιζόντων
ἢ πληθὺς, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὕβρεως
πέπλησται πολλῆς, ὅτε ἐώρων ποσὶ σου
κατερρίμμενον, τὸν Τόμον ἑαυτῶν, τὸν δὲ
ἡμέτερον, τιμίαις σου χερσί, κατεχόμενον,
κατηγοροῦντα ἄνοιαν ἐνδίκως, τῶν
κακοδόξων, καὶ κρίζοντα, Χριστὸς ἐτέχθη,
διπλοῦς τῇ φύσει, διπλοῦς δὲ καὶ ταῖς
θελήσεσι.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος δ΄. *Αὐτόμελον.*

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν
θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ
πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου
Θεοτόκε. Βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον,
ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ
μαρτυρῶν ὁ μνήστῳρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς
ιερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ
μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Κάθισμα Γ΄.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ΄. *Τὸ προσταχθέν.*

Ἐν τῇ εὐσήμεν ἑορτῇ τῆς Πανευφήμου,
μετ' ἐγκωμίων ψαλμικῶς πιστῶν ὁ δῆμος,
εὐφημήσωμεν πόθῳ Χριστοῦ τὴν παρθένον·

δογμάτων γὰρ ἀνεδείχθη τῶν πατρικῶν,
προστάτις, καὶ μετὰ τέλος θαῦμα φρικτόν!
Εὐτυχὴ καὶ Διόσκορον, ἐλέγξασα τοὺς
κακῶς, νοσήσαντας εἰς δόγμα Χριστοῦ, ὃν
ὕμνουντες δοξάζομεν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ΄. *Τὸ προσταχθέν.*

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ
μεγαλύνομεν Ἀγνὴ καὶ προσκυνοῦμεν
ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη,
βοῶντες ἀκαταπαύστως, σῶσον ἡμᾶς,
Παρθένε Παντελεῆμον, ὡς ἀγαθή, καὶ
δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ,
ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ
δοῦλοί σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἵτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος δ'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με
πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον
Σωτήρ μου. (δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ
τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε
ἀπεξηραμμένοι. (δίς)

Δόξα.

Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ
καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ
Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς
χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν
κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ψαλμοὶ 39, 91.

ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ
προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς
μου. (δίς)

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὥσεί ἡ
κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ
προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς
μου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν
Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Ἀμήν.

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (δίς)
Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ (ἀπὸ τῆς Ὡραίας πύλης)

ε' 24 - 34

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ
ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ
γυνὴ τις οὔσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα,
καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν
καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα,
καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς
τὸ χειρὸν ἐλθοῦσα, ἀκούσασα περὶ τοῦ
Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν ἤψατο
τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ
ὅτι Ἐὰν ἄψωμαι καὶ τῶν ἱματίων αὐτοῦ,
σωθήσομαι. καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ

τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μαστιγῆς. καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνούς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγε· Τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων; καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις· τίς μου ἤψατο; καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὁ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μαστιγῆς σου.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδού γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδού γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὕσσῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου

ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορῳήψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλὴμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τοῦ Μηναίου ---

ΧΟΡΟΣ

Δόξα. **Ἦχος β'.**

Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ παρθένος καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς,

περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον,
καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας,
καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα
πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα
κατέχουσα. Εἰς ὁσμήν μύρου σου ἔδραμον,
Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης
ἐγώ, μὴ χωρίσης με νυμφίε ἐπουράνιε.
Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν,
παντοδύναμε Σωτὴρ τὰ ἐλέη σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι
τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων
καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ
πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων
Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν
μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν
Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου
καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν
Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,
Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου
Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν·
τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων
Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου
τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ
τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων
Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας,
Ἀναστασίας, Αἰκατερίνης, Κυριακῆς,
Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ
Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων

ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων
καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ
Ἄννης, καὶ τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος
καὶ πανευφύμου Εὐφημίας, ἧς καὶ τὴν
μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων σου τῶν
ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε,
ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων
σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς
εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Μηναίου - - -

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον.

Ἦχος β'.

Ἀγῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ
πίστει κατεβάλου θερμῶς ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ
νυμφίου σου, ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς τὰς αἰρέσεις,
καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν τοῖς ποσὶ
τῶν βασιλέων ἡμῶν ὑποταγῆναι πρέσβευε
διὰ τῆς Θεοτόκου, ἢ ὑπὸ ἐξακοσίων
τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων Ὅρον
λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα πανεύφημε.

Ὁ Οἶκος.

Τί τῶν σῶν ἀθλημάτων, ἢ τί τῶν σῶν
κατορθωμάτων, ἢ τί τῆς σῆς παρθενίας, ἢ
τοῦ βίου τοῦ ἀμέμπτου σου θαυμάσειέ τις
πρότερον; σὺ γὰρ εὐφρανας τὸν Πατέρα,
ὡς τῷ Υἱῷ νυμφευθεῖσα, τῷ Πνεύματι τῷ
Ἁγίῳ σαυτὴν κατακοσμήσασα. Τίς ἱκανοῖ
πρὸς ταῦτα, τίς λέγειν νῦν ἰσχύσειεν, ὅσαι
σε περιλάμπουσιν ἀρεταὶ μὴ ὑποδύουσαι;
ὡς ἐξ ἀνατολῆς γὰρ ἐκ τάφου ἀνατέλλουσα,

παντὶ φαίνεις, καὶ ἀκτινοβολεῖς ἐν γῇ
καὶ θαλάσῃ, καὶ ἐπὶ πᾶσαν ἡπειρον
ἀγιάζεις καὶ μυρίζεις τὰ πέρατα· διὸ Τόμον
πεπίστευσαι, ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα
θεοφόρων Πατέρων Ὁρον λαβοῦσα, καὶ
φυλάττουςα Πανεύφημε.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς
Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου
Εὐφημίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Κινδέου τοῦ πρεσβυτέρου.

Ὁ Ὁσιος Λέων, ὁ ἐν τῇ Μάνδρᾳ, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Μαρκιανὸς
καὶ Μαρτυροκλῆς, ὁ μὲν μαχαίρᾳ, ὁ δὲ
τοξευθεὶς, τελειοῦνται.

Ὁ Ὁσιος Νικόδημος, ὁ ἐν τοῖς ὁρίοις
τῆς τοῦ Βατοπεδίου ἱερᾶς Μονῆς ἀσκήσας
καὶ διδασκαλὸς τοῦ θείου Γρηγορίου τοῦ
Παλαμᾶ χρηματίσας, διὰ τῆς κατὰ Χριστὸν
φιλοσοφίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ Ἅγος Νέος Ὁσιομάρτυς Νικόδημος, ὁ
ἐν Ἑλβασανίῳ τῆς Ἀλβανίας μαρτυρήσας ἐν
ἔτει ,αψκβ΄ (1722), ξίφει τελειοῦται.

Ὁ Ἅγιος Νέος Ὁσιομάρτυς Νεκτάριος, ὁ
ἐκ Βρυούλλων, ὁ μαρτυρήσας ἐν ἔτει ,αωκ΄
(1820), ξίφει τελειοῦται.

Μνήμη τῆς Ἀγίας ἰσαποστόλου
βασιλίσσης Ὁλγας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Καταβασίαι τῆς Θεοτόκου

Ὦδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ
πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον
ἐρεῦξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ
ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω
γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Ὦδὴ γ΄.

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε,
ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον
συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον·
καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης
ἀξιώσον.

Ὦδὴ δ΄.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν,
τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ
τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ,
κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Ὦδὴ ε΄.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ
δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθέने,
ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ
τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὕμνοῦσί
σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ὦδὴ ς΄.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς
Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν,
τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Ὦδὴ ζ΄.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν,
ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον.

ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος δ'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το

ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὡδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Ἄπας γηγενής, σκιοτάτῳ τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, ἀϋλῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή· ἀειπάρθενε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθώμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἐξαποστειλᾶριον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος γ'. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Καὶ θανοῦσα ζωηρόν, αἱμάτων μύρον
ἔβλυσας, ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα, καὶ τῶν
δογμάτων τοῦ Χριστοῦ, τὰς πλάκας ταῖς
ἀγκάλαις σου, Εὐφημία κατέχεις· διὸ
εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν Ἀγνή, καταφυγὴν καὶ
δύναμιν, καὶ βοηθὸν σε παρέσχεν, ἐν ταῖς
θλίψεσιν ἡμῶν, καὶ ἐν ταῖς περιστάσεσι,
πάντας οὖν ἡμᾶς ῥῦσαι, ἐκ τῶν ἀναγκῶν
ἡμῶν.

Οἱ Αἱνοί. Ἦχος πλ. α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν
πάντα τὰ ἄστροι καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ
ὔδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς
ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ
πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα
καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ
ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἰνεσις αὐτοῦ
ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν,
καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ
αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει
πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται
ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ
ὀρμφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς
ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δησαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ
τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα
αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχηρά. Τῆς Ἀγίας.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλήθος τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χαίροις παρθενομάρτυς Χριστοῦ, ἡ ἐξ
Ἐώας ὡς ἀστήρ ἀνατείλασα, καὶ πᾶσαν
τὴν οἰκουμένην φωταγωγοῦσα φαιδρῶς,
ψυχῆς διαυγείᾳ καὶ φαιδρότητι, δι' ἧς θεῖον
θέσπισμα, τῶν Πατέρων κεκύρωται, καὶ
κατηργήθη, Εὐτυχοῦς γλῶσσα βλάσφημος
Διοσκόρου τε, τοῦ δεινοῦ καὶ παράφρονος·
Χαίροις ἡ ἀποστάζουσα, κρουνοὺς τῶν
αἱμάτων σου, καθαρτικοὺς μολυσμάτων,
ἐκ τῶν ἁγίων λειψάνων σου, Χριστοῦ τῇ
δυνάμει, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα
ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῷ σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Χαίροις παρθενομάρτυς Χριστοῦ, ἡ ἐξ
Ἐώας ὡς ἀστήρ ἀνατείλασα, καὶ πᾶσαν
τὴν οἰκουμένην φωταγωγοῦσα φαιδρῶς,
ψυχῆς διαυγείᾳ καὶ φαιδρότητι, δι' ἧς θεῖον
θέσπισμα, τῶν Πατέρων κεκύρωται, καὶ
κατηργήθη, Εὐτυχοῦς γλῶσσα βλάσφημος
Διοσκόρου τε, τοῦ δεινοῦ καὶ παράφρονος·
Χαίροις ἡ ἀποστάζουσα, κρουνοὺς τῶν
αἱμάτων σου, καθαρτικοὺς μολυσμάτων,
ἐκ τῶν ἁγίων λειψάνων σου, Χριστοῦ τῇ
δυνάμει, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα
ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Δεῦτε τῆς Ἀθλοφόρου Χριστοῦ, μέτ'
ἐγκωμίων τελουμένην πανήγυριν, ὀρῶντες
συνευφρανθῶμεν, πνευματικῶς ἐν χαρᾷ,
καὶ πανευφροσύνως ἐορτάσωμεν· αὐτῇ
γὰρ κατέβαλε, τὸ ἀγέρωχον φρόνημα,
τῶν τυραννούντων, τῇ δυνάμει τοῦ
Πνεύματος· ὅθεν ἤρατο, κατ' αὐτῶν μέγα
τρόπαιον. Ταύτην γοῦν εὐφημήσωμεν,
εὐφήμοις ἐν ᾅσμασι, τὴν καλλιπάρθενον
κόρην, τῆς εὐφημίας φερώνυμον, Χριστὸν
δυσωποῦντες, τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ,
τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὅρους παραλαβοῦσα σεμνή, ἔνδον τοῦ
τάφου, εὐσεβῶν κακοδόξων τε, κατεῖχες
ἐν ταῖς χερσὶ σου, ὃν οἱ Πατέρες καλῶς,
ἄνωθεν πνευσθέντες συνεξέθεντο, τὸν
δὲ κατεπάτησας, ὡς ψευδῇ καὶ ἀντίθεον,
τῶν κακοδόξων, οὓς εἰς τέλος κατήσχυνας·

ὅθεν ἅπαντες, εὐσεβῶς εὐφημοῦμέν σε,
χαίροντες ἐν τῇ μνήμῃ σου, οὓς μάρτυς ὁ
πρόεδρος, ὁ ἱερός Βυζαντινῶν, ἐπισυνήγαγε
σήμερον· διὸ τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσώπησον
δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος πλ. δ'.

Πᾶσα γλῶσσα κινείσθω πρὸς εὐφημίαν,
τῆς πανευφήμου Εὐφημίας, ἅπαν γένος
καὶ ἡλικία πᾶσα, νεανίσκοι καὶ παρθένοι,
τὴν Χριστοῦ παρθενομάρτυρα, ἐγκωμίοις
καταστέψωμεν· νομίμως γὰρ ἀνδρισαμένη,
καὶ τὸ χαῦνον τοῦ θήλεος ἀπορῥίψασα, δι'
ἀθλητικῶν πόνων, τὸν τύραννον ἐχθρὸν
καταβέβληκεν, οὐρανίῳ δὲ καὶ θείῳ στέφει
κοσμηθεῖσα, αἰτεῖται τῷ νυμφίῳ καὶ Θεῷ,
δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῆς Οὐκωήχου - -

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν
δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης
ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἡ Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν

τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός
μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί
σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Λίαν εὐφρανας τοὺς ὀρθοδόξους, καὶ
κατήσχυνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία
Χριστοῦ καλλιπάρθενε· τῆς γὰρ Τετάρτης
Συνόδου ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς
ἐδογμάτισαν, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.